

smrdi torej v celjskih prvaških posojilnicah, to je gotovo. Ali tako ni samo v Celju, temveč tudi povsod drugod. Našteli bi lahko nebroj slučajev, ki niso ravno častni in zaupljivi za prvaško posojilništvo. V prvi vrsti stoji tukaj škandalozno gospodarstvo v prvaški posojilnici v Šoštanjju itd. Za danes pa naj omenimo le še en slučaj! Prvaška posojilnica v Ribnici na Kranjskem je te dni kupila graščinsko posestvo pl. Zandonatti v neposredni bližini Celja. Skupno meri to posestvo 43.000 □ metrov. Kupna cena je bila — 105.050 kron. Pri tej kupnji je sledeče zanimivo: Posestvo je bilo sodnijsko cenjeno na 60.000 kron. Na posestvu je bilo že dolga za 105.000 kron. A prvaška posojilnica je dala vkljub temu še 90.000 kron na to posestvo. Z drugimi besedami povedano: Posestvo, ki je sodnijsko cenjeno na 60.000 kron, kupila je prvaška posojilnica v Ribnici za 200.000 kron. To je pač dokaz, da se gre tej brezvestni gospódi pri prvaških posojilnicah edino za politične neumnosti. Nesrečni svoji kranjski politiki žrtvujejo tisočake denarja, ki jih nanosijo zaslepljeni vboji kmetje skupaj. To je tako nebovpijoče postopanje, da se človeku kar lasi jezijo. Tako gospodarjenje s tujim denarjem je pač hujše kot rop! Ni čuda, da ljudstvo zdaj že trumoma obrača hrbet prvaškim posojilnicam in nosi svoj denar raje v nemške šparkase. Kajti te šparkase stojijo pod oblastveno kontrolo, medtem ko tega v prvaških posojilnicah ni! Pri nemških šparkasah se ednostavno nikdar take špekulacije ne morejo izvršiti. Denar je v njih varen, v prvaških posojilnicah pa visi denar na — eni niti . . .

Konkurz prvaške zadruga. V Solkanu je prišla prvaška „Mizarska zadruga“ v konkurz. Dolgov je za 540.000 kron. Tudi vlada izgubi baje 20.000 kron. Tako gospodarijo prvaki tam, kjer imajo še kaj moči.

Iz Spodnje-Stajerskega.

Regulacija Drave. Vlada sicer še ni ničesar javno povedala, ali skoraj gotovo je, da je regulacija Drave za sedaj popolnoma ustavljena. Ravnotako gotovo je, da bode tozadevno stavbeno vodstvo v Ptujju zdaj razpuščeno, kar se zna že te dni zgoditi. Vse, kar smo torej pravili, vse naše slabo prerokovanje se je grozovito uresničilo. In nesrečna prvaška obstrukcija v štajerskem deželnem zboru je dosegla to, kar je menda hotela. Iz tega žalostnega dejstva ne pomaga nobeno besedičenje in nobeno zavijanje. Ko bi slovenski poslanci v deželnem zboru ne bi pričeli z brezvestno obstrukcijo, potem bi lahko deželni zbor svoje delo izvršil, potem bi lahko dotično postavo sklenil, ki jo vlado zahteva. Ali vsega tega niso slovenski poslanci premislili. Kar tja v en dan so pričeli z obstrukcijo in posrečilo se jim je, da so deželni zbor razbili. Vlada nima deželne postave, ima torej orodje v rokah, da ne izpolni dano obljubo in — 12 milijonov kron, ki bi jih moralo priti v naše kraje, ki bi se morali porabiti za naše ljudstvo, ki bi morali prebivalstvu zlasti v ptujskem, ormožkem in mariborskem okraju koristiti, teh 12 milijonov kron je izginilo za nas! Kamnolomni so ustavljeni, stotero delavcev je brez zaslužka, — Drava pa trga kos za kosom domače zemlje in jo nese proč, Drava koplje grobove našim kmetom . . . Ena beseda iz češkega tabora je slovenskim poslancem več veljala, nego beda in krvava revščina slovenskega ljudstva. Ja, v svojih listih se še norčujejo iz te bede in te revščine! **Regulacija Drave je torej ustavljena,** — ta klic bode pač stotero kmetov zdramil iz duševnega spanja. Vboji kmetje, ali zdaj vidite, kakšni so cilji prvaško politike? Ali zdaj vidite, kam vas vodi politična gonja teh gospodov? Kje je zdaj dr. Benkovič? Seveda, njemu, ki je glavni povzročitelj obstrukcije, je to vse eno. On ima dobro advokatsko pisarno v Celju in se ne briga za tukajšne kmetovalce. Ali kje sta tudi Ozmeč in Meško? Izvoljena sta vendar od ptujsko-ormožkih kmetov. Zagovarjajta se, možaka, kajti drugače vaju zadene ljudska jeza! Žalostna in smešna pa je pri vsemu temu igra, ki jo igra hofrat dr. Ploj. Pred kratkem je imel v

sv. Marjeti shod. Na tem shodu je m. dr. tudi o regulaciji Drave govoril. Da je resnico po stari svoji navadi zavijal, tega nam niti omeniti ni treba. Ali Ploj je tudi rekel, da je bil pri vseh ministerstvih in da so mu vsi rekli, da se stavbeno vodstvo ne bode razpustilo in da se bode torej regulacija Drave nadaljevala. Zdaj je dvojino mogoče: Ali je Ploj nalašč in vedoma lagal, kakor je to tudi že njegova navada; potem se je hotel s tem le kmetom prilizniti, ko jim je vrgel novo upanje v srce. Ali pa so ministri hofrata Ploja naravnost za norca imeli. Eno ali drugo mora veljati. Kajti **stavbeno vodstvo se bode te dni razpustilo in regulacija Drave je gotovo ustavljena.** Ploj, povejte volilcem, ali ste se vi ljudem nalašč lagali, ali pa so Vas ministri za nos vlekli?! . . . Kmetje! Vse vas je zapustilo in edino v vaši moči leži rešitev! Zbirajte se na shodih in zahtevajte od svojih deželnih poslancev, da bodejo takoj z obstrukcijo nehali, ako se junija meseca deželni zbor zopet snide. Zahtevajte od vaših občinskih odborov, da sprejmejo take rezolucije in zahtevajo isto od deželnih poslancev. Le ako bodejo slovenski poslanci junija meseca z obstrukcijo ponehali, je mogoče, da se regulacija zopet nadaljuje. Kmetje, treba je zahtevati in ne več prositi!

Dr. Kukovec klepeta. Resni človek mora kot politik vsako besedo desetkrat premisliti, predno jo izusti. Kajti drugače ga ima vsakdo za političnega otročaja, ki se ga nikjer in nikdar ne vpoštevata. O političnih lastnostih dr. Kukovca v resnici nismo imeli nikdar posebno visokega mnenja. Bivši poet Spindler je ednostavno potreboval neko „peršono“ in tako je postal dr. Kukovec general „narodne stranke“. Misli je: ako so Terglavi in Meški lahko poslanci, zakaj bi jaz tega ne znal biti? In v tem oziru je imel celjski dohtar skoraj prav. Pozabil je pa eno: Terglavi in Meški so poslanci, ali misliti jim ni treba z lastnimi glavami. Zanje mislijo že Korroči in Robiči in Jankoviči in semtertja najde celo mali Benkovič kakšno misel. Dr. Kukovec pa je sam v deželnem zboru in zato se ne more na nikogar zanesti, zlasti odkar mu je tudi Resel v obraz zahrnil, da ne bode vse oslarije z njim delal. In tako je stal Kukovec sam v deželnem zboru ter pričel — neumnosti delati. Popolnoma brez vzroka, brez znanja in brez cilja, ja brez sklepa so pričeli prvaški klerikalci v deželnem zboru nesrečno obstrukcijo. Takrat je bilo za Kukovca čas, da nastopi proti tej obstrukciji in pretežna večina slovenskega prebivalstva bi stala za njim. Kako krasno agitačno sredstvo proti klerikalcem bi imel dr. Kukovec potem v roki. Pa je bil preneroden čeprav je dejal, da je pre-

naroden. Obesil se je klerikalcem na rep in ti so ga vlekli skozi vse smeti ter so se mu še rogali. Zdaj, ko je prepozno, pa bi Kukovec rad iz blata nazaj na suho. Njegovi učitelji godrnjajo, kmetje godrnjajo in možakar čuti, da je sam sebi jamo skopal. Da bi se rešil, pričel je tja v en dan — sklepati. Tako je imel preteklo nedeljo v Gornjem gradu shod, na katerem je glasom „Narodnega dnevnika“ tudi sledeše dejal:

„Če danes govorim o slovenski obstrukciji, govorim o bivši obstrukciji. Slov, obstrukcije ni več. Meseca junija bodedo imeli kratko zasedanje deželnega zbora, ki bode trajalo dober teden dni. Sprejel se bode brez resnega odpora Slovencev proračun itd.

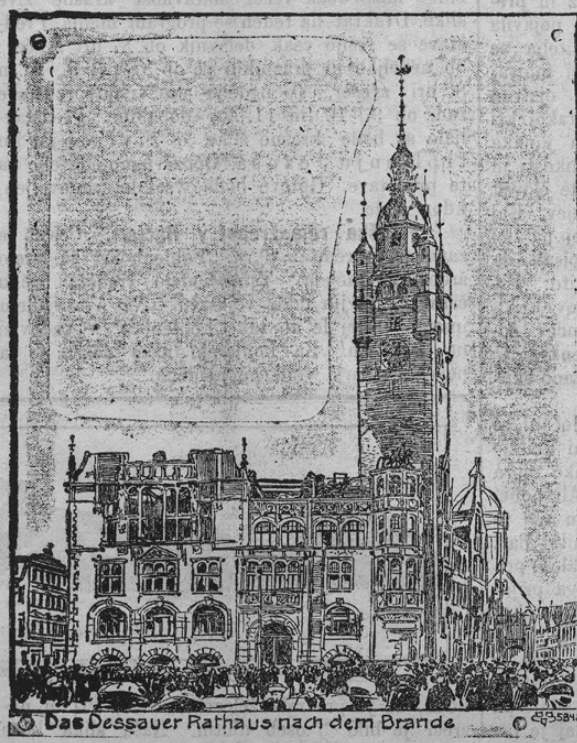
Dr. Kukovec klepeta torej nakrat, da je slovo obstrukcija končana. Bog daj, da bi tudi mi enkrat to lahko trdili. Kajti ta nesrečna obstrukcija bide krvave rane slovenskemu ljudstvu. Ali žal da je dr. Kukovecva trditev doslej popolnoma neutemeljena in neresnična. Kukovec govori tako, kakor da bi se nemški in slovenski poslanci že dogovorili. Nikdo pa o temu ničesar ne ve! Torej je Kukovec tja v en dan govoril. Razumemo, — mož hoče zdaj vso krivdo in vso odgovornost za to zločinsko obstrukcijo na klerikalne poslance vreči. Ali tega ne more zatajiti, da je on sokriv, ker se je takoj pridružil klerikalni obstrukciji. Greh klerikalcev je tudi greh dr. Kukovca. In čez to dejstvo ne pomaga nobeno blebetanje in nobeno otročje zavijanje!

Sokoli in — cesar. Opetovano smo že dokazali, da žene prvaška gonja mlade zagrižence v protiavrstrijsko in proticesarsko mišljenje. To se je zlasti takrat dobro vidilo, ko je v času najhujše vojne nevarnosti mladina po ljubljanskih cestah „živio Srbija“ vpila. Ednaki slučaj se nam zdaj iz Brežic poroča: Pred kratkem so se vršili tukaj vojaški nabori. Prišel je tudi v Brežice komi Leopold Černetič, ki je uslužben pri neki „narodni štacuni“ v Ljubljani. Seveda je ta fantek „vrli sokol“ in je tudi tukaj svoje sokolsko prepričanje pokazal. Prišel je na vse pretege hvaliti protivojaške izgrede čeških veleizdajnikov. Končno je smrkolin bil tako predrzen, da je celo v gostilni pred orožniki na grdi način cesarja žalil. Drugi dan so fanta aretirali in zaprli. V ječi mu bodejo pač njegovo vročo kri ohladili. Stariši pa vidijo iz tega prav dobro, kam dovede sokolska vzgoja smrkove pobiče, ki bi se sploh še v nobeno politiko vmešavati ne smeli.

Iz Makole prinesel je zadnji „Fihpos“ nersramno notico, v kateri trdi, da je neki „štajercijanec“ zvonik namazal s kravjakom in da se je baje bombardiralo farovž na velikonočni praznik. Ne vemo, kdo je stuhljal to laž, ali bržkone kakšna blagoslovljena roka. Zdi se nam namreč, da je znanemu Kečeku zopet dolg čas in

Rotovž mesta Dessau pogorel.

Naša slika kaže predpreteklo nedeljo pogoreli rotovž mesta Dessau na Nemškem in to po požaru. Ogenj je prijel najprve podstrešje, ki je popolnoma zgorelo. Potem se je razširil ogenj i na zgornji etaži. Velika dvorana za seje in nekateri drugi, z zgodovinskimi vrednostmi napolnjeni prostori so bili popolnoma uničeni; ravnotako veliki, z dragocenimi slikami okinčani okni. Seveda je tudi krasno pohištvo zgorelo. Prostori ostalih nadstropij so težko od vode poškodovani, vendar pa se dajo še rabiti. Mali stolpi rotovža so goreli in padli na ulico. Le veliki 72 m visoki stolp je ostal. Škode je za več kot pol milijona kron. O vzroku ognja se doslej ničesar ne ve.

Das Dessauer Rathaus nach dem Brande

POZOR!

Ali si že naročil našega „Štajerca“? Ako nisi tega še storil, potem ne pozabi! „Štajerc“ košta celo leto le 3 krone.